

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 2Tdo/47/2022                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 0020010712                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 09.08.2022                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Martin Piovartsy         |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2022:0020010712.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci obvineného U. T. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného U. T. proti rozsudku Okresného súdu Michalovce z 28. apríla 2021, sp. zn. 26T/59/2020, na neverejnom zasadnutí konanom 9. augusta 2022, takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. b), písm. d) Trestného poriadku dovolanie obvineného U. T. sa odmieta.

### Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Michalovce z 28. apríla 2021, sp. zn. 26T/59/2020, bol obvinený U. T. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 23. februára 2020 v čase okolo 19.45 hod. viedol osobné motorové vozidlo značky Opel Corsa, ev. Q.-XXXAP po ceste č. II/554 za obcou Kačanov smerom na obec Markovce, okres Michalovce, s ktorým po prejení pravotočivej zákruty na rovnom úseku cesty zišiel s vozidlom mimo cestu na pravú stranu, kde sa následne vozidlo zastavilo v priekope, následkom čoho spolujazdec Q. E., nar. XX. P. XXXX, trvale bytom F. č. XX, okres O., utrpel zranenia epiduralné krvácanie, zlomenina spodiny lebky s predpokladanou dobou liečenia viac ako 42 dní; po dopravnej nehode bola obvinenému odobratá krv, kde metódou plynovej chromatografie s FID detektorom bola stanovená koncentrácia etylalkoholu 1,55 g/kg (promile). Zároveň bolo zistené, že obvinený má Dopravným Inšpektorátom Policajného zboru v Michalovciach, sp.zn.: ORPZ-MI-ODI2-326/2019-P, právoplatným dňa 11. októbra 2019 uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 12 mesiacov, t. j. od 11. októbra 2019 do 11. októbra 2020; uvedeným konaním porušil obvinený ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a), b), c), § 4 ods. 2 písm. a), b), d), § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, s poukázaním na § 137 ods. 2 písm. a), c), o) zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov.

Podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1, § 36 písm. l), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona bol za to obvinený U. T. odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 4 roky.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu bola uložená aj povinnosť uhradiť poškodenej spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, IČO: 35 937 874, škodu vo výške 4.731,71 eur.

Proti citovanému rozsudku okresného súdu podal obvinený U. T. dovolanie vlastným písomným podaním z 12. júla 2021, ako aj prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Miroslava Bereša písomným podaním z 24. marca 2022, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Vo vlastnom písomne podanom dovolaní uviedol, že hoci je pravdou, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, má za to, že bolo zásadne porušené jeho právo na obhajobu a tým aj na spravodlivý súdny proces, pretože orgány činné v trestnom konaní nepostupovali v súlade so zákonom, keďže ho žiadnym spôsobom neupovedomili o výsluchoch, ktoré boli v prípravnom konaní vykonané. Obvinený pritom zdôraznil, že bol stíhaný na slobode, nemal obhajcu, pričom vyšetrovateľ využil jeho neznalosť, čím podľa jeho názoru bol porušený § 213 ods. 3 Trestného poriadku a článok 6 ods. 1 Dohovoru. Obvinený tak nemal možnosť zúčastniť sa výsluchov spoluobvinených, svedkov a vypočúvať ich, na základe čoho navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil do prípravného konania.

V dovolaní podanom prostredníctvom obhajcu obvinený v podstate zrekapituloval obsah vlastného písomne podaného dovolania s poukázaním na výpovede svedkov, na ktorých výsluchoch sa nemohol z dôvodu neupovedomenia o mieste a čase ich konania zúčastniť a zároveň uviedol, že podané dovolanie doplnil aj ďalším vlastným písomným podaním z 21. februára 2022, nazvaným „Žiadosť o zmiernenie trestu“, ktorým sa domáha zníženia uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo jeho nahradenia iným druhom trestu, napríklad trestom domáceho väzenia alebo trestom povinnej práce. Obvinený v tejto súvislosti zdôraznil, že má družku a dve deti, ktoré veľmi trpia jeho neprítomnosťou, keďže pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody zabezpečoval chod domácnosti a výchovu detí. Občania obce O. pritom môžu potvrdiť, že je dobrým občanom, starostlivým otcom, osem rokov pred odsúdením viedol riadny život, pracoval, nebol ani len priestupkovo trestaný, aktívne sa zúčastňoval na živote v obci. Aj vo výkone trestu odňatia slobody sa správa slušne, plní si svoje povinnosti, nebol disciplinárne potrestaný, dokonca pracuje mimo areálu väznice, čo potvrdzuje dôveru, ktorú voči nemu majú dozorcovia. Z týchto dôvodov sa mu uložený trest zdá neprimerane prísny.

Na základe uvedeného obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal zákonnosť a opodstatnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozhodnutiu predchádzalo a aby konštatoval, že dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku je zjavne preukázaný. Zároveň navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku rozsudkom vyslovil porušenie Trestného poriadku podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, teda že bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, zrušil rozsudok Okresného súdu Michalovce z 28. apríla 2021, sp. zn. 26T/59/2020, vo výroku o vine, výroku o treste a ďalších výrokoch, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku navrhol, aby dovolací súd po zrušení napadnutého rozsudku vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvinený dodatočne písomným podaním z 31. marca 2022 pripojil list svojej družky, ktorý mu zaslala do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice a z ktorého vyplýva, že ho doma veľmi

potrebuje, pretože jej bol vo všetkom oporou a správu o povesti z obce O., z ktorej vyplýva, že v obci nemá trvalý pobyt, ale býval tam s družkou a deťmi, v obci má dobrú povesť, bol pracovitý, usilovný, nebola voči nemu podaná žiadna sťažnosť a jeho správanie nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku.

V súlade s ustanovením § 376 Trestného poriadku prvostupňový súd dovolanie obvineného U. T. doručil na vyjadrenie stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce vo svojom vyjadrení z 12. apríla 2022 uviedol, že dôvody uvádzané v podanom dovolaní považuje za účelové s cieľom dosiahnuť zmiernenie uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody. Obvinený bol doposiaľ osemkrát súdne trestaný pre rôznu, najmä majetkovú trestnú činnosť, čím podľa prokurátora jeho tvrdenie o neporozumení poučeniam v trestnom konaní stráca na váhe a uveriteľnosti. Ku skutku sa priznal, svoje konanie oľutoval, pričom rozhodnutie o vine nebolo založené len na jeho priznaní, ale aj na ďalších, v trestnom konaní vykonaných dôkazoch, napr. výpovediach svedkov S. a S., znaleckom posudku z odboru cestná doprava, ako aj ďalšom spisovom materiáli nachádzajúcom sa v spise.

Zámer obvineného znížiť uložený trest odňatia slobody možno podľa prokurátora badať aj zo samotného postupu v konaní, pretože obvinený bol najprv uznaný za vinného trestným rozkazom z 9. decembra 2020, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní troch rokov. Proti tomuto trestnému rozkazu podal odpor, v ktorom však nenamietal porušenie svojich práv ani nespochybňoval vinu, ale domáhal sa len zníženia nepodmienečného trestu odňatia slobody z dôvodu, že má dve maloleté deti a jeho odsúdením bude trpieť celá rodina.

Na následnom hlavnom pojednávaní po vyhlásení o tom, že nepopiera spáchanie skutku a uložení trestu odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov sa obvinený vzdal práva na podanie odvolania i za blízke osoby. Po právoplatnosti rozsudku podal obvinený koncom mája 2021 návrh na povolenie obnovy konania, v ktorom už tvrdil, že skutku, za ktorý bol odsúdený, sa nedopustil, pričom navrhol vypočuť svedkov, ktorí mali tieto tvrdenia dosvedčiť. Tento jeho návrh bol Okresným súdom Michalovce zamietnutý a rovnako tak bola Krajským súdom v Košiciach zamietnutá aj sťažnosť obvineného.

Z uvedených skutočností je podľa prokurátora zrejmé, že obvinený podaným dovolaním sleduje len zníženie uloženého trestu odňatia slobody, po tom ako bol neúspešný so svojou žiadosťou o povolenie obnovy konania. Trest uložený Okresným súdom Michalovce však prokurátor považuje za zákonný a spravodlivý, pričom podľa jeho názoru nie je dôvod na zrušenie tohto rozhodnutia prostredníctvom dovolacieho konania.

Na vyjadrenie prokurátora reagoval obvinený U. T. prostredníctvom obhajcu JUDr. Miroslava Bereša písomným podaním z 26. mája 2022, v ktorom uviedol, že na podanom dovolaní a následnej žiadosti o zmiernenie trestu trvá, je presvedčený o tom, že bolo zásadne porušené jeho právo na obhajobu a spravodlivý súdny proces, pretože nedostatočne porozumel poučeniu policajta o možnosti zúčastniť sa vyšetrovacích úkonov, možnosti klásť vypočúvaným otázky, pričom tieto výsluchy svedkov priamo viedli k preňho nepriaznivému rozsudku. Zopakoval taktiež, že sa domáha zníženia uloženého trestu odňatia slobody s poukazom na nepriaznivý vplyv trestu na jeho rodinu, na jeho dobrú povesť v obci O., vedenie riadneho života osem rokov pred odsúdením a slušné správanie vo výkone trestu odňatia slobody. K vyjadreniu prokurátora uviedol, že naďalej zotrváva na tom, že v jeho prípade bol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, na základe čoho prichádza do úvahy zrušenie výroku o vine a tým aj o treste, vrátenie veci prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie s tým, že bez ohľadu na budúci konečný výsledok trestného konania bude obvinenému daná príležitosť obrátiť sa na obhajcu, aby ho v konaní zastupoval a zabezpečil mu kvalifikovanú obhajobu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Trestného poriadku a zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť, keďže obvinený vo vzťahu k výroku o vine z dôvodu prijatého vyhlásenia o vine nie je

oprávnenou osobou na podanie dovolania a vo vzťahu k výroku o treste pred podaním dovolania nevyužil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Podľa § 369 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1.

Podľa § 369 ods. 2 Trestného poriadku právoplatné rozhodnutie súdu druhého stupňa môže dovolaním napadnúť z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 Trestného poriadku

- a) generálny prokurátor proti ktorémukoľvek výroku,
- b) obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že obvinený U. T. na hlavnom pojednávaní konanom 28. apríla 2021 po predchádzajúcom poučení urobil vyhlásenie o tom, že nepopiera spáchanie skutku (č. l. 196 spisu). Toto jeho vyhlásenie bolo po kladnom zodpovedaní otázok podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku prvostupňovým súdom podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijaté s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody (č. l. 197 spisu). Po vykonaní dokazovania v tejto časti prvostupňový súd vyhlásil dovolaním napadnutý rozsudok, po vyhlásení ktorého obvinený priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní uviedol, že s rozhodnutím súhlasí a vzdáva sa práva na podanie odvolania, a to aj za oprávnené osoby (č. l. 201 spisu).

Najvyšší súd k tomu uvádza, že ustanovenie § 257 ods. 5 a ustanovenie § 334 ods. 4 Trestného poriadku nemožno vykladať izolovane, ale v súhrne s ďalšími ustanoveniami upravujúcimi postup v konaní o dovolaní, a to ustanoveniami § 369 ods. 1 a ods. 2 a § 372 ods. 1 (veta prvá) Trestného poriadku. V zmysle uvedeného, proti rozsudku, ktorý bol vyhlásený po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku) a proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste (§ 334 ods. 4 Trestného poriadku) dovolanie môže podať len minister spravodlivosti, a to na podnet obvineného alebo na podnet inej osoby (§ 369 ods. 1, § 371 ods. 1 písm. c), § 372 ods. 1 Trestného poriadku) - uznesenie najvyššieho súdu zo 14. apríla 2016, sp. zn. 6 Tdo 3/2016, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 12, roč. 2017.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 257 ods. 5 Trestného poriadku vyplýva, že proti rozsudku, ktorý bol vydaný na základe prijatého vyhlásenia obvineného o vine, možno v rozsahu, v akom bolo toto vyhlásenie prijaté, t. j. proti jeho výroku o vine, podať dovolanie iba z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Toto ustanovenie ale zároveň neurčuje okruh osôb, ktoré sú oprávnené tak urobiť. Pri riešení tejto otázky je preto nutné zohľadniť ďalšie ustanovenia Trestného poriadku upravujúce postup v konaní o dovolaní, najmä ustanovenia § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku a § 372 ods. 1 Trestného poriadku, z ktorých vyplýva, že obvinený je oprávnený podať dovolanie iba proti rozhodnutiu súdu druhého stupňa. Keďže v predmetnej veci bol obvinený poučený o tom, že prijaté

vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním, teda že proti nemu nemožno podať odvolanie, rozsudok prvostupňového súdu nadobudol v časti týkajúcom sa viny obvineného právoplatnosť a vykonateľnosť momentom jeho vyhlásenia [§ 183 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku].

Na základe uvedeného možno konštatovať, že oprávnenou osobou na podanie dovolania proti rozsudku, ktorý bol vyhlásený po prijatí vyhlásenia o vine obvineného (v časti týkajúcej sa výroku o vine) je iba minister spravodlivosti, pretože ide o rozhodnutie súdu prvého stupňa - na rozdiel od obvineného a generálneho prokurátora, ktorí sú v zmysle § 369 ods. 2 Trestného poriadku oprávnenými osobami na podanie dovolania len proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa. Oprávnenie ministra spravodlivosti na podanie dovolania je v tomto prípade limitované uplatnením jediného dovolacieho dôvodu, a to dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, v zmysle ktorého dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Vo vzťahu k predmetnej veci teda možno zosumarizovať, že na podanie dovolania proti výroku o vine (po vyhlásení obvineného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe) je oprávnenou osobou len minister spravodlivosti.

Navyše, ak súd prijme vyhlásenie obžalovaného o vine alebo o tom, že nepopiera spáchanie skutku, podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku, dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný jeho spáchanie priznal, resp. nepoprel, nevykonáva, a teda medzi prípadným porušením práva na obhajobu v prípravnom konaní a rozhodnutím o vine vydaným na základe takto prijatého vyhlásenia nie je daná príčinná súvislosť. V dovolaní, ktoré možno v tomto prípade podať len z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, t. j. ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu, tak môže dovolať úspešne namietat len chyby, ku ktorým došlo v súdnom konaní, v rámci ktorého obžalovaný predmetné vyhlásenie urobil. Najmä to, že obžalovaný nemal na hlavnom pojednávaní obhajcu, hoci išlo o dôvod povinnej obhajoby, resp. že nebol riadne poučený o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo c) Trestného poriadku, a to v rozsahu podľa § 257 ods. 5 a 8 Trestného poriadku, alebo že pred prijatím takéhoto vyhlásenia súd riadne nezisťoval skutočnosti podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku (uznesenie najvyššieho súdu z 27. augusta 2020, sp. zn. 5 Tdo 33/2020, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 53, roč. 2021).

S poukazom na uvedené najvyšší súd uzatvára, že dovolanie obvineného v časti týkajúcej sa výroku o vine, teda výroku, vo vzťahu ku ktorému urobil vyhlásenie o vine (za ktoré sa v zmysle § 257 ods. 4 Trestného poriadku považuje aj vyhlásenie obvineného, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe), bolo podané neoprávnenou osobou, pretože obvinený v zmysle vyššie uvedeného nie je oprávnený podať proti tomuto výroku dovolanie (oprávnenou osobou by bol iba minister spravodlivosti na podnet osoby, ktorej Trestný poriadok nepriznáva právo na podanie dovolania). Dovolací súd preto dovolanie obvineného v časti týkajúcej sa výroku o vine napadnutého rozsudku na verejnom zasadnutí, bez meritórneho preskúmania veci, odmietol podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku. Pokiaľ ide o druhú časť dovolania obvineného týkajúcu sa výroku o treste, k tomu je potrebné poukázať na vyššie citované ustanovenie § 372 ods. 1 Trestného poriadku, z ktorého vyplýva, že jednou z podmienok dovolania, ktorú musia oprávnené osoby (okrem ministra spravodlivosti) splniť, je využitie ich zákonného práva na podanie riadneho opravného prostriedku (s výnimkami uvedenými v druhej a tretej vete tohto ustanovenia). Nesplnenie tejto podmienky je neodstrániteľnou vadou dovolania, ktorá má za následok odmietnutie dovolania podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku.

Keďže obvinený U. T.Ž. sa po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní vzdal práva na podanie odvolania, nespĺnil podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1 Trestného poriadku. Ide pritom o vadu neodstrániteľnú, ktorú by nebolo možné napraviť ani po výzve podľa § 379 ods. 1 Trestného poriadku.

Z tohto dôvodu dovolací súd dovolanie obvineného U. T. v časti týkajúcej sa výroku o treste napadnutého rozsudku na verejnom zasadnutí, bez preskúmania veci, podľa § 382 písm. d) Trestného

poriadku odmietol.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.